

Bizottsági közlemény tervezete

[...]

az 1/2003 tanácsi rendelet 7. és 23 cikke szerint kartellügyekben hozott határozatok elfogadása érdekében folytatott tárgyalásos rendezési eljárásokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2007/C 255/20)

1. BEVEZETÉS

1. E közlemény az EK-Szerződés 81. cikkének ⁽¹⁾ a kartellügyekre történő alkalmazása céljából indított eljárások lefolytatása során való együttműködés jutalmazásának keretét állapítja meg. A tárgyalásos rendezési eljárás lehetővé teheti a Bizottság számára, hogy ugyanazon források felhasználásával több esettel is foglalkozzon, amely erősíti a hatékony és idejében történő bizottsági szankció alkalmazásához fűződő közérdeket, s egyúttal fokozza a szankció elrettentő hatását. A közleményben tárgyalt együttműködés nem azonos a bizottsági vizsgálat megindítását vagy előmozdítását célzó önkéntes bizonyítékszolgáltatással, amelyet a kartellügyek esetében a bíróságok alóli mentességről és a bíróságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény ⁽²⁾ (a továbbiakban engedékenységi közlemény) szabályoz. Amennyiben a vállalkozások által felajánlott együttműködés mindkét bizottsági közleménynek megfelel, ennek megfelelően halmozottan is jutalmazható ⁽³⁾.
2. Amennyiben az eljárásban részt vevő felek készek arra, hogy elismerjék az EK-Szerződés 81. cikkét sértő kartellben való részvételüket és az evvel kapcsolatos felelősségüket, az e közleményben meghatározott módon és biztosítékokkal hozzájárulhatnak a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ 7. és 23 cikke szerint ennek megfelelően hozott határozat elfogadásához vezető eljárás meggyorsításához. Noha a Bizottság – mint a vizsgálatot folytató hatóság és a Szerződés őre, amelyet felhatalmaztak a közösségi bíróságok által folytatott bírósági felülvizsgálatnak alávethető végrehajtási határozatok elfogadására – a közösségi jog megsértésének fennállásáról és a megfelelő szankcióról nem tárgyal, az e közleményben leírt együttműködést jutalmazhatja.
3. A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ megállapítja az antitröszt ügyekben folytatott eljárások lefolytatására vonatkozó gyakorlati alapszabályokat, köztük a tárgyalásos rendezéses változatra alkalmazandókat is. E tekintetben a 773/2004/EK rendelet biztosítja a mérlegelési jogkört a Bizottságnak, hogy megvizsgálja a kartellügyekben a tárgyalásos rendezési eljárás lehetőségét, s ugyanakkor biztosítja, hogy ne lehessen a feleket kötelezni a tárgyalásos rendezési eljárás választására.
4. A közösségi versenyjog hatékony végrehajtása összeegyeztethető a felek védelemhez való jogának teljes tiszteletben tartásával, amely olyan alapvető közösségi jogi elv, amelyet minden körülmények között tiszteletben kell tartani, különösen az esetleg bírságokkal is járó antitröszt eljárások során. Ebből következik, hogy az EK-Szerződés 81. cikkének végrehajtására irányuló bizottsági eljárások lefolytatására vonatkozóan megállapított szabályoknak is biztosítaniuk kell, hogy az érintett vállalkozások, illetve vállalkozások társulásai a közigazgatási eljárás során mindvégig ténylegesen lehetőséget kapjanak a Bizottság által előterjesztett tények, kifogások és körülmények valóságértékével és jelentőségével kapcsolatos álláspontjuk kifejtésére ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ A 81. cikkre történő hivatkozások e szövegben kiterjednek az EGT-megállapodás 53. cikkére is, amennyiben azt a Bizottság az EGT-megállapodás 56. cikkében lefektetett szabályoknak megfelelően alkalmazza.

⁽²⁾ HL C 298., 2006.12.8., 17. o.

⁽³⁾ Lásd a lenti 33. pontot.

⁽⁴⁾ HL L 1., 2003.1.4., 1. o. A legutóbb az 1419/2006/EK rendelettel (HL L 269., 2006.9.28., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 123., 2004.4.27., 18. o. A legutóbb a XXX/200Y bizottsági rendelettel (HL L ..., ... o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ Vö.: a 85/76. sz., *Hoffmann-La Roche kontra Bizottság* ügy (EBHT 1979., 461. o., 9. és 11. pont); a T-11/89. sz., *Shell kontra Bizottság* ügy (EBHT 1992. II-757. o.) 39. pontja; a T-10/92., T-11/92., T-12/92. és T-15/92. sz. *Cimenteries CBR egyesített ügyek* (EBHT 1992. II., 2667. o.) 39. pontja; a T-191/98., illetve T-212/98–T-214/98. sz., *Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság* egyesített ügyek (EBHT 2003., II-3275. o.) 138. pontja; a Bíróság C-176/99 P. sz., *ARBED SA kontra Bizottság* ügyben 2003. október 2-án hozott ítéletének 19. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-15/02. sz., *BASF AG kontra Bizottság* ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 44. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-329/01. sz., *Archer Daniels Midland Co. kontra Bizottság* (nátrium-glükonát) ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének 358. pontja.

2. ELJÁRÁS

5. A Bizottság széles mérlegelés jogkörét tart fenn magának egyrészt annak meghatározására, mely ügyek lehetnek alkalmasak arra, hogy felmérjék, hogy a felek mennyiben érdekeltek abban, hogy a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken vegyenek részt, másrészt pedig annak elhatározásában, hogy elindítsa vagy megszüntesse-e ezeket a megbeszéléseket, illetve hogy véglegesen a tárgyalásos rendezés mellett döntsön-e. E tekintetben számításba lehet venni annak valószínűségét, vajon a várható kifogások tekintetében sikerülhet-e az érintett felekkel ésszerű határidőn belül egyetértésre jutni, figyelembe véve olyan tényezőket is, mint az érintett felek száma, a felelősség megállapításával kapcsolatosan várható, egymással ütköző álláspontok vagy a tények vitatásának mértéke stb. A tárgyalásos rendezési eljárás során tapasztalt általános előrehaladás fényében megfontolják továbbá azt is, mik a kilátások az eljárás hatékonysága szempontjából. Elképzelhető, hogy figyelembe veszik egy esetleges precedens megteremtésének lehetőségét is. A Bizottság csak abban az esetben kezdheti meg a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseket, ha az érintettek felek ezt írásban kérik.
6. Bár az eljárásban részt vevő feleknek nincs joguk arra, hogy ők igényeljék tárgyalásos rendezést, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy ügy elvben alkalmas a tárgyalásos rendezésre, a Bizottság az adott eljárásban részt vevő valamennyi fél esetében fel fogja mérni, hogy érdekeltek-e a tárgyalásos rendezéses megoldásban.
7. Az eljárásban részt vevő felek és jogi képviselőik csak a Bizottság előzetes, kifejezett engedélyével közölhetik más vállalkozással vagy harmadik féllel, bármely joghatóságban, a megbeszélések, illetve azon dokumentumok tartalmát, amelyekbe a tárgyalásos rendezés érdekében tekinthettek be. Ennek megsértése magával vonhatja, hogy a Bizottság nem veszi figyelembe a vállalkozásnak a tárgyalásos rendezési eljárás folytatására vonatkozó kérését, valamint az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló bizottsági iránymutatás⁽¹⁾ (a továbbiakban: bírságokról szóló iránymutatás) 28. pontja értelmében súlyosbító körülménynek minősülhet.

2.1. Az eljárás megindítása és a tárgyalásos rendezéssel kapcsolatos felderítő lépések

8. Amennyiben a Bizottság az 1/2003/EK rendelet 7. és/vagy 23. cikke alapján határozat elfogadását tervezi, köteles előzetesen megnevezni és mint az eljárásban részes feleket elismerni azokat a jogi személyeket, amelyekre az EK-Szerződés 81. cikkének megsértése miatt bírságot szabhatnak ki.
9. Ezért a fenti határozat elfogadását célzó eljárások az 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti megindítására bármely időpontban sor kerülhet, de legkésőbb azon a napon, amelyen a Bizottság az érintett felek ellen kifogásközlést bocsát ki. A 773/2004/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy amennyiben a Bizottság megfelelőnek tartja, hogy a felmérje a felek tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken való részvételi szándékát, legkésőbb azon a napon indít eljárást, amikor kiadja a kifogásközlést, illetve – amennyiben ez az időpont a korábbi – azon a napon, amelyen felkéri a feleket, hogy írásban fejezzék ki a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken való részvételi szándékukat.
10. Az eljárás 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti megindítását követően a Bizottság kizárólagos hatásköre, hogy az adott ügyben az EK-Szerződés 81. cikkét alkalmazza⁽²⁾.
11. Amennyiben a Bizottság megfelelőnek ítéli, hogy felmérje a felek tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken való részvételi szándékát, a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (1) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése értelmében legalább kéthetes határidőt állapít meg, amelyen belül az ugyanazon eljárásban részt vevő feleknek írásban kell nyilatkozniuk, tervezik-e részvételüket a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken azzal a céllal, hogy esetleg egy későbbi időpontban tárgyalásos rendezési beadványt nyújtsanak be.
12. Az eljárásban részt vevő, ugyanazon vállalkozáshoz tartozó, tárgyalásos rendezési beadvány esetleges benyújtását tervező és a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken való részvételt kérő valamennyi félnek – bármely időpontban, de legkésőbb a (11) pontban említett határidő lejártáig – közös képviselőket kell kineveznie, akiket megfelelően meghatalmaznak, hogy nevükben eljárjanak.

⁽¹⁾ HL C 210., 2006.9.1., 2. o.

⁽²⁾ Az 1/2003/EK rendelet 11. cikke (6) bekezdésének szövege a következő: „Ha a Bizottság a III. fejezet alapján hozott határozat elfogadására irányuló eljárást kezdeményez, a tagállamok versenyhatóságainak megszűnik az a jogköre, hogy a Szerződés 81. és 82. cikkét alkalmazzák. Amennyiben az egyik tagállam versenyhatósága már eljár az ügyben, úgy a Bizottság csak a nemzeti versenyhatósággal történt konzultációt követően indíthat eljárást”.

13. A Bizottság nem köteles figyelembe venni azokat az engedékenységi közlemény értelmében a bírások alóli mentességre vagy bírságcökkentésre irányuló kérelmeket, amelyeket a (11) pontban említett határidő lejárta után nyújtanak be.

2.2. A tárgyalásos rendezési eljárás kezdete: a tárgyalásos rendezést célzó megbeszélések

14. Amennyiben az eljárásban részt vevő felek közül egyesek kérik a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseket és teljesítik a (11) és (12) pontban említett feltételeket, a Bizottság úgy határozhat, hogy a tárgyalásos rendezési eljárást a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága és a tárgyalásos rendezésre jelentkezők közötti kétoldalú kapcsolatok útján folytatja le.
15. A Bizottság fenntartja magának a mérlegelési jogkört, hogy az eljárás teljes ideje alatt, minden egyes vállalkozás esetében határozzon a tárgyalásos rendezést célzó kétoldalú megbeszélések helyénvalóságáról és üteméről. A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésével⁽¹⁾ összhangban ez magában foglalja a tárgyalásos rendezést célzó kétoldalú megbeszélések rendjének és sorrendjének, valamint az információk – köztük a Bizottság aktájában található, a felhozni kívánt kifogások és a lehetséges bírságok⁽²⁾ megállapításához felhasznált bizonyítékok – közlése időzítésének a tárgyalásos rendezési eljárásban elért általános előrehaladás figyelembevételével történő meghatározását is.
16. A tárgyalásos rendezést célzó megbeszélések során az információknak a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdése és 15. cikkének (1a) bekezdése szerinti ilyen korai időpontban történő közlése lehetővé teszi a felek számára, hogy értesüljenek az addig figyelembe vett alapvető elemekről, például az állítólagos tényekről, e tények minősítéséről, az állítólagos kartell súlyosságáról és időtartamáról, a felelősség megállapításáról, a bírságok várható mértékéről⁽³⁾, valamint a lehetséges kifogások megállapításához felhasznált bizonyítékokról⁽⁴⁾. Ezáltal a feleknek valóban módjuk nyílik arra, hogy kifejtsek álláspontjukat az ellenük felhozott lehetséges kifogásokkal kapcsolatban, valamint tájékozott döntést tudnak hozni arról, hogy a tárgyalásos rendezéses utat válasszák-e.
17. Amikor a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseken elért előrehaladás oda vezet, hogy a lehetséges kifogások körét és a Bizottság által valószínűleg kiszabandó bírságok megközelítőleges mértékét illetően sikerül egyetértésre jutni, a Bizottság a vállalkozások számára egy legalább XXX munkanapos végleges határidőt biztosíthat, hogy a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése szerint benyújthassák végleges írásos tárgyalásos rendezési beadványukat. A határidőt indoklással ellátott kérelemre meg lehet hosszabbítani. A fenti határidő megállapítása előtt kérelemre a felek rendelkezésére kell bocsátani a (16) pontban meghatározott információkat. A felek indoklással ellátott kérelme esetén a Bizottság szolgálatai – amennyiben úgy ítélik meg, hogy az adott fél a dokumentum segítségével kialakíthatja a kartell bármely más aspektusával kapcsolatos álláspontját, és ha az eljárás (5) pontban említett hatékonyságát nem veszélyezteti – biztosítják a betekintést a Bizottság aktájában az adott időpontban található, valamennyi hozzáférhető dokumentum nem bizalmas változataiba⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ „A Bizottság tájékoztathatja a tárgyalásos rendezési beadványt benyújtani szándékozó feleket a velük szemben felhozni kívánt kifogásokról, az ezeket alátámasztó bizonyítékokról, valamint a lehetséges bírságokról. (...)” (a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdése).

⁽²⁾ A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésében a „lehetséges bírságra” történő utalás biztosítja a Bizottság szolgálatai számára a lehetőséget, hogy a tárgyalásos rendezési megbeszélésekben érintett feleket a bírásokról szóló iránymutatás, illetve – adott esetben – az ebben a közleményben és az engedékenységi közleményben foglalt iránymutatás értelmében tájékoztassák az ellenük kiszabható bírság várható mértékéről.

⁽³⁾ A Bíróság 100/80–103/80. sz., *Musique diffusion française és társai kontra Bizottság* egyesített ügyekben hozott ítélete (EBHT 1983., 1825. o., 21. pont), valamint az Elsőfokú Bíróság T-16/99. sz., *Lögstör Rör kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletének (EBHT 2002., II-1633. o.) 193. pontja, amelyet fellebbezésre megerősített a Bíróság C-189/02 P., C-202/02 P., C-205/02 P., C-208/02 P. és C-213/02 P. sz., *Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság* ügyben hozott ítélete (EBHT 2005., I-0000. o.), különösen annak 428. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-15/02. sz., *BASF AG kontra Bizottság* ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 48. pontja és a T-329/01. sz., *Archer Daniels Midland Co. kontra Európai Bizottság (nátrium-gliukonát)* ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének 361. pontja.

⁽⁴⁾ A 773/2004/EK rendelet 15. cikkének (1a) bekezdése lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy alkalmazza mérlegelési jogkörét a tekintetben, hogy mikorra időzíti a felhozni kívánt kifogásokat alátámasztó bizonyítékok közlését azokkal a felekkel, akik az eljárás megindítását követően tárgyalásos rendezési beadványt kívánnak benyújtani.

⁽⁵⁾ E célból a felek rendelkezésére bocsátják az ügy aktájában az adott pillanatban hozzáférhető valamennyi dokumentum listáját.

18. A felek a tárgyalásos rendezést célzó eljárás ideje alatt a szabályszerű eljárással kapcsolatban esetlegesen felmerülő kérdésekkel bármikor a meghallgató tisztviselőhöz fordulhatnak. A meghallgató tisztviselő feladata biztosítani, hogy a versenyjogi eljárások során a védelemhez való jog hatékony gyakorlását tiszteletben tartsák.
19. Amennyiben az érintett felek nem nyújtanak be tárgyalásos rendezési beadványt, esetükben a végleges bizottsági határozathoz vezető eljárást nem a tárgyalásos rendezési eljárást szabályozó rendelkezések, hanem a 773/2004/EK rendelet 10. cikke (2) bekezdésének, 12. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (1) bekezdésének általános rendelkezései alapján folytatják.

2.3. A tárgyalásos rendezési beadvány

20. A tárgyalásos rendezési eljárást választó feleknek tárgyalásos rendezésre irányuló hivatalos kérelmet kell benyújtaniuk írásos tárgyalásos rendezési beadvány formájában. A 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott írásos tárgyalásos rendezési beadványban a felek:
 - a) a tárgyalásos rendezést célzó megbeszéléseknek megfelelően egyértelműen elismerik felelősségüket a – főbb tényeket, ezek jogi minősítését és a jogsértésben való részvétel időtartamát illetően összefoglalóan leírt – jogsértésben való részvételükkel kapcsolatban;
 - b) megjelölik ⁽¹⁾ a bírság maximális összegét, amelyet szerintük a tárgyalásos rendezési eljárás keretében a Bizottság ki fog rájuk szabni, és amelyet a felek elfogadnak;
 - c) megerősítik, hogy megfelelően tájékoztatták őket a Bizottság által velük szemben felhozni kívánt kifogásokról, valamint hogy megfelelő lehetőséget kaptak, hogy a Bizottsággal közöljék álláspontjukat;
 - d) megerősítik, hogy a fentiekre tekintettel nem tervezik, hogy betekintést kérjenek a Bizottság aktájába, illetve hogy szóbeli meghallgatás keretében újra meghallgassák őket – kivéve abban az esetben, ha a Bizottság nem fogadja el tárgyalásos rendezési beadványukat;
 - e) beleegyeznek, hogy a kifogásközlést és az 1/2003/EK rendelet 7. és 23. cikke szerinti végleges határozatot az Európai Közösség egy adott hivatalos nyelvén kapják kézhez.
21. A felek által a tárgyalásos rendezésre tekintettel tett elismerő és megerősítő nyilatkozatok kifejezik a felek elkötelezettségét amellet, hogy a tárgyalásos rendezési eljárás alapján együttműködnek az ügy gyorsított ütemben történő rendezésében. Ezeknek az elismerő és megerősítő nyilatkozatoknak azonban feltétele, hogy a Bizottság figyelembe veszi a tárgyalásos rendezési kérelmüket, ideértve a bírság előrelátható maximális összegét is.
22. Az írásos tárgyalásos rendezési kérelmet tehát a benyújtó felek csak abban az esetben vonhatják vissza egyoldalúan, ha a Bizottság nem venné figyelembe a tárgyalásos rendezési kérelmet, az írásos tárgyalásos rendezési beadványnak – először a kifogásközlésben, majd végül a végleges határozatban történő – elfogadásával (e tekintetben lásd a (27) és (29) pontot). A kifogásközlés akkor tekinthető az írásos tárgyalásos rendezési beadvány elfogadásának, ha a kartell leírását, valamint a vállalkozásnak a kartellben való részvételét és ennek jogi minősítését illetően tükrözi annak tartalmát. A végleges határozat pedig akkor tekinthető az írásos tárgyalásos rendezési beadvány elfogadásának, ha, az előbbieken kívül, az abban megjelölt maximális összeget meg nem haladó bírság kiszabásáról rendelkezik.

⁽¹⁾ Ez a 16. és 17. pontban ismertetett megbeszélések eredményeként fog létrejönni.

2.4. A kifogásközlés és válasz

23. A 773/2004/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint a végleges határozat elfogadása előtti kötelező előkészítő lépésként írásbeli kifogásközlést kell küldeni minden olyan félnek, akivel szemben kifogások merültek fel ⁽¹⁾. A Bizottság tehát a tárgyalásos rendezési eljárásban is kiad kifogásközlést ⁽²⁾.
24. Annak érdekében, hogy a felek valóban gyakorolhassák a védelemhez való jogukat, a Bizottságnak meg kell hallgatnia a felek álláspontját az ellenük felhozott kifogásokkal és az azokat alátámasztó bizonyítékokkal kapcsolatban, mielőtt végleges határozatot hozna, és – adott esetben – előzetes elemzésének módosításával figyelembe kell vennie azokat ⁽³⁾. A Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani, hogy ne csak elfogadhassa vagy elutasíthassa a feleknek a közigazgatási eljárás során kifejtett vonatkozó érveit, hanem az általuk előadott kérdésekben saját elemzéseket is végezhesen annak érdekében, hogy a megalapozatlannak bizonyuló kifogásokat elvethesse, illetve mind a tényeket illetően, mind jogi szempontból kiegészíthesse és újraértékelje a fenntartott kifogásokkal kapcsolatos saját érveit ⁽⁴⁾.
25. Az érintett felek azáltal, hogy még a kifogásközlés kiküldése előtt írásos tárgyalásos rendezési beadvány formájában hivatalos tárgyalásos rendezési kérelmet nyújtanak be, lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy nem csupán a versenykorlátozó magatartásokkal és erőfölénnyel foglalkozó tanácsadó bizottsággal (a továbbiakban: tanácsadó bizottság) folytatott konzultációt vagy a végleges határozat elfogadását megelőzően ⁽⁵⁾, hanem már a kifogásközlés szövegezése során ténylegesen figyelembe vegye álláspontjukat ⁽⁶⁾. Ennek megfelelően a felekhez intézett kifogásközlés adott esetben épülhet a tárgyalásos rendezési beadványok tartalmára, és a lehetséges bírság összegét ennek figyelembevételével felülvizsgálhatják és csökkenthetik ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ A 773/2004/EK rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint: „A Bizottság tájékoztatja az érdekelt feleket a velük szemben emelt kifogásokról. A kifogásközlést írásban megküldik mindegyik félnek, akivel szemben kifogásokat emeltek”. A 773/2004/EK rendelet 11. cikkének (2) bekezdése és az 1/2003/EK rendelet 27. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bizottság csak azokra a kifogásokra alapozhatja határozatát, amelyekkel kapcsolatban a kifogásközlés érintett címzettjei megtehették észrevételeiket.

⁽²⁾ Amint azt az Elsőfokú Bíróság a T-15/02. sz., BASF AG kontra Bizottság ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 58. pontjában kifejti: „bármilyen mértékben is együttműködik egy vállalkozás, a kifogásközlés feladata továbbra is az, hogy a végleges bizottsági határozat meghozatala előtt a vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak biztosítsa mindazokat az információkat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy megfelelően tudjanak védekezni (a fenti 46. pontban említett Ahlström Osakeyhtiö és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 42. pontja és a fenti 46. pontban említett C-283/98 P. sz., Mo och Domsjö kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. pontja). Ebből a szempontból az, hogy a felperes együttműködött a Bizottsággal, azaz elismerte, hogy jogellenes cselekedeteket követett el és ezeket leírta, még nem jelenti azt, hogy ezentúl ne lenne joga vagy ne állna érdekében olyan dokumentumot kapni a Bizottságtól, amely pontosan ismerteti a Bizottság által vele szemben emelt valamennyi kifogást – ideértve azokat is, amelyek a többi érintett vállalkozás által szolgáltatott nyilatkozatokon vagy bizonyítékokon alapulnak (...)”. A közvetlen tárgyalásos rendezéssel összefüggésben a kifogásközlésnek tartalmaznia kell azokat az információkat, amelyek segítségével a felek ellenőrizni tudják, hogy a kifogásközlés megfelel-e tárgyalásos rendezési beadványuknak.

⁽³⁾ Az ítélkezési gyakorlattal összhangban a Bizottság határozatait csak olyan kifogásokra alapozza, amelyekkel kapcsolatban a feleknek módjuk volt álláspontjuk ismertetésére. A feleknek ezért joguk van betekinteni a Bizottság aktájába azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják a vállalkozások üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeit (vö.: T-39/92. és T-40/92. sz., CB és Europay kontra Bizottság egyesített ügyek (EBHT 1994., II-49. o.), 47. pont; T-191/98., T-212/98–T-214/98. sz., Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság egyesített ügyek (EBHT 2003., II-3275. o.), 138. pont).

⁽⁴⁾ Lásd a Bíróságnak a 41/69. sz., ACF Chemiefarma kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EBHT 1970., 661. o.) 47., 91. és 92. pontját; a 40/73–48/73., 50/73., 54/73–56/73., 111/73., 113/73. és 114/73. sz., Suiker Unie és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének 80., 437. és 438. pontját; valamint a 209/78–215/78. és 218/78. sz., Van Landewyck és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott ítéletének (EBHT 1980., 3125. o.) 68. pontját; továbbá az Elsőfokú Bíróság T-44/00. sz., Mannesmannröhren-Werke kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EBHT 2004., II-0000. o.) 98–100. pontját; valamint a T-15/02. sz., BASF AG kontra Bizottság ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 93. és 95. pontját).

⁽⁵⁾ E tekintetben a(z) XXX/2008/EK bizottsági rendelet (2) preambulumbekzdésének szövege a következő: „(...) Az információk korai közlése lehetővé tenné az érintett feleknek, hogy a velük szemben felhozni kívánt kifogásokkal, valamint esetleges felelősséggel kapcsolatosan kifejtsek álláspontjukat”.

⁽⁶⁾ A 773/2004/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésének, illetve az 1/2003/EK rendelet 27. cikke (1) bekezdésének rendelkezései értelmében:

– „Az 1/2003/EK rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett tanácsadó bizottsággal folytatandó konzultációt megelőzően a Bizottság lehetőséget ad a meghallgatásra azoknak a feleknek, akikhez kifogásközlést intézett.” (a 773/2004/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése).

– „A 7., 8., 23. cikkben és a 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott határozatok meghozatala előtt a Bizottság az általa lefolytatott eljárás alá vont vállalkozásoknak vagy vállalkozások társulásainak lehetőséget nyújt arra, hogy meghallgassák őket a Bizottság által kifogásolt kérdésekkel kapcsolatban. A Bizottság csak olyan kifogásokra alapozhatja határozatát, amelyekre az érintett felek megtehették észrevételeiket. A panaszosok szorosan kapcsolódnak az eljáráshoz.” (az 1/2003/EK rendelet 27. cikkének (1) bekezdése).

⁽⁷⁾ Lásd e tekintetben a Bíróságnak a fenti Musique diffusion française és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 21. pontját; a 322/81. sz., Michelin kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének (EBHT 1983., 3461. o.) 19. pontját; valamint a fenti Lögstör Rör kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 200. pontját; továbbá az Elsőfokú Bíróság T-15/02. sz., BASF AG kontra Bizottság ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 62. pontját.

26. Amennyiben a kifogásközlés elfogadja a felek tárgyalásos rendezési beadványát, az érintett feleknek – a Bizottság által a 773/2004/EK rendelet 10a. cikkének (3) bekezdése és 17. cikkének (3) bekezdése szerint megállapított, legalább egyhetes határidőn belül – válaszolniuk kell annak (egyértelmű) megerősítésével, hogy a kifogásközlés megfelel az általuk benyújtott tárgyalásos rendezési beadvány tartalmának, és hogy ezért továbbra is elkötelezettek a tárgyalásos rendezési eljárás folytatása mellett. A fenti válasz hiányában a Bizottság nem köteles figyelembe venni a vállalkozásnak a tárgyalásos rendezési eljárás folytatására irányuló kérelmét.
27. A Bizottság jogszerűen jár el akkor is, ha olyan kifogásközlést fogad el, amely nem fogadja el a felek tárgyalásos rendezési beadványát. Ebben az esetben a 773/2004/EK rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében, 12. cikkének (1) bekezdésében és 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseket kell alkalmazni. A felek által a tárgyalásos rendezési beadványban adott elismerő nyilatkozatokat úgy tekintik, mintha visszavonták volna őket, és az eljárásban részt vevő egyik fél ellen sem használhatók fel. Az érintett feleket tehát a továbbiakban már nem kötné az általuk benyújtott tárgyalásos rendezési beadvány, és olyan határidőt állapítanak meg számukra, amely lehetővé teszi, hogy újból előadhassák védekezésüket – ideértve annak lehetőségét is, hogy amennyiben így kívánják, szóbeli meghallgatást és az aktába való betekintést kérjenek.

2.5. A bizottsági határozat és a tárgyalásos rendezés jutalmazása

28. Miután a felek a kifogásközlésre adott válaszukban megerősítik elkötelezettségüket a tárgyalásos rendezés mellett, a 773/2004/EK rendelet lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy – a tanácsadó bizottsággal az 1/2003/EK rendelet 14. cikke értelmében folytatott konzultációt követően – további eljárási lépés nélkül elfogadja az 1/2003/EK rendelet 7. és/vagy 23. cikke alapján hozott végleges határozatot. Ez különösen azt jelenti, hogy a felek – a 773/2004/EK rendelet 12. cikkének (2) bekezdésével ⁽¹⁾ és 15. cikkének (1a) bekezdésével ⁽²⁾ összhangban – nem kérhetnek szóbeli meghallgatást vagy betekintést a Bizottság aktájába azt követően, hogy tárgyalásos rendezési beadványukat a kifogásközlésben elfogadják ⁽³⁾.
29. A Bizottság jogszerűen jár el, ha olyan végleges határozatot fogad el, amely – akár a tanácsadó bizottság által nyújtott érvek, akár a biztosok testületének e tekintetben biztosított végső autonómiájára tekintettel más megfontolások figyelembevételével – eltér a felek írásos tárgyalásos rendezési beadványát elfogadó kifogásközlésben kifejezett előzetes álláspontjától ⁽⁴⁾. Amennyiben viszont a Bizottság ezt a megoldást választja, erről értesíti a feleket, és új kifogásközlést intéz hozzájuk azért, hogy az általános eljárási szabályoknak megfelelően lehetővé tegye számukra a védekezést ⁽⁵⁾. Ebből következően a feleknek ekkor joguk lenne betekinteni az aktába, szóbeli meghallgatást kérni és válaszolni a kifogásközlésre. A felek által a tárgyalásos rendezési beadványban adott elismerő nyilatkozatokat úgy tekintik, mintha visszavonták volna őket, és az eljárásban részt vevő egyik fél ellen sem használhatók fel.

⁽¹⁾ A 773/2004/EK rendelet 12. cikkének (2) bekezdése szerint: „(2) Az írásos tárgyalásos rendezési beadvány benyújtásakor azonban a felek a Bizottság számára megerősítik, hogy csak abban az esetben kérik, hogy érveiket szóbeli meghallgatás keretében adhassák elő, ha a kifogásközlés nem fogadja el az írásos tárgyalásos rendezési beadványukban foglaltakat”.

⁽²⁾ A 773/2004/EK rendelet 15. cikkének (1a) bekezdése szerint: „(1a) Az eljárás az 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti megindítása után a Bizottság – adott esetben – a tárgyalásos rendezési beadványt benyújtani szándékozó felekkel közli a felhozni kívánt kifogásokat alátámasztó bizonyítékokat annak érdekében, hogy a felek benyújthassák tárgyalásos rendezési beadványukat. Erre tekintettel a felek tárgyalásos rendezési beadványuk benyújtásakor megerősítik a Bizottság számára, hogy a kifogásközlés kézhezvételét követően csak abban az esetben kérnek betekintést az iratokba, ha a kifogásközlés nem fogadja el az írásos tárgyalásos rendezési beadványukban foglaltakat”.

⁽³⁾ A szóbeli meghallgatást vagy az iratbetekintést elvben azért biztosítják a felek kérésére, hogy gyakorolhassák a védelemhez való jogukat.

⁽⁴⁾ Lásd e tekintetben a T-129/95., T-2/96. és T-97/96. sz., *Neue Maxhütte Stahlwerke and Lech-Stahlwerke kontra Bizottság* egyesített ügyek (EBHT 1999., II-17. o.) 231. pontját, valamint a T-16/02. sz., *Audi kontra OHIM* ügy (EBHT 2003., II-5167. o.) 75. pontját; az Elsőfokú Bíróság T-15/02. sz., *BASF AG kontra Bizottság* ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 94. pontját.

⁽⁵⁾ Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően: „Először is meg kell jegyezni, hogy a kifogásközlés és a végleges határozat közötti ellentmondás esetén a védelemhez való jog csak akkor sériül, ha a végleges határozat olyan kifogást tartalmaz, amely a kifogásközlésben nincs leírva olyan módon, hogy az alapján a határozat címzettjei meg tudnák védeni magukat... Másodsorban a tényeknek a kifogásközlésben megállapított jogi minősítése természetesen csak ideiglenes lehet, és a későbbi bizottsági határozat nem semmisíthető meg kizárólag azért, mert e tényekből levont végső következtetések nem egyeznek meg pontosan ezen ideiglenes minősítéssel. A Bizottságnak pontosan a védelemhez való jog tiszteletben tartása érdekében kell meghallgatnia a kifogásközlés címzettjeit, és szükség esetén elemzésének módosítása útján figyelembe kell vennie a kifogásokra válaszul tett észrevételeiket.” (a T-44/00. sz., *Mannesmannröhren-Werke kontra Bizottság* ügy (EBHT 2004., II-0000. o., 98–100. pont; valamint a T-15/02. sz., *BASF AG kontra Bizottság* ügy, 95. pont).

30. A bíróság végleges összegét egy adott ügyben az a bizottsági határozat állapítja meg, amely az 1/2003/EK rendelet 7. és 23. cikke szerint megállapítja a jogsértést és a szankciót.
31. A Bizottság gyakorlatával összhangban minden határozatban feltüntetik, ha a közigazgatási eljárás során egy vállalkozás e közlemény értelmében együttműködött a Bizottsággal, hogy magyarázatot adjanak a bírság mértékére.
32. Amennyiben a Bizottság úgy dönt, hogy e közlemény keretében a tárgyalásos rendezésért megjutalmazza valamelyik felet, a bírság összegét XX %-kal csökkenti, miután az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján kiszabott bírságok megállapításáról szóló iránymutatásra ⁽¹⁾ tekintettel alkalmazta a 10 %-os felső határértéket, és esetükben a bíráságnak az elrettentő hatás érdekében alkalmazott speciális növelése ⁽²⁾ nem haladhatja meg a kétszeres szorzót.
33. Az olyan ügyekben, amelyekben a tárgyalásos rendezés résztvevői engedékenységi kérelmet nyújtottak be, a bíróság az engedékenységi jutalom és a tárgyalásos rendezési jutalom együttes összegével csökken.

3. ÁLTALÁNOS MEGFONTOLÁSOK

34. E közleményt minden, a Hivatalos Lapban történő megjelentése idején vagy azt követően folyamatban lévő ügyre alkalmazni kell.
35. A Bizottság úgy véli, hogy az e közleménnyel összefüggésben kapott dokumentumok és írásos vagy rögzített nyilatkozatok nyilvánosságra hozatala az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i, 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 4. cikke értelmében általában még a határozat meghozatala után is veszélyeztetne bizonyos köz- vagy magánérdekeket, például a helyszíni vizsgálatok és az egyéb vizsgálatok céljának védelmét.
36. A Bizottság által az 1/2003/EK rendelet értelmében hozott végleges határozatokat az EK-Szerződés 230. cikkével összhangban a Bíróság felülvizsgálhatja. Ezenkívül az EK-Szerződés 229. cikke és az 1/2003/EK rendelet 31. cikke értelmében az 1/2003/EK rendelet 23. cikke szerint elfogadott, szankciókról rendelkező határozatok tekintetében a Bíróság korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkezik.

⁽¹⁾ HL C 210., 2006.9.1., 2. o.

⁽²⁾ A bírságokról szóló iránymutatás 30. pontja.

⁽³⁾ HLL 145., 2001.5.31., 43. o.